

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 825

din 24 august 2015

Prin Raportul nr. 3013/IJ/1816/DIJ/18005/ST/2015 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind sesizarea Consiliului Superior al Magistraturii de apărare a independenței sistemului judiciar.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

La data de 21 mai 2015 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară cu numărul 3013/IJ/1816/DIJ/2015 sesizarea Președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, prin care se solicită, în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. 1 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, să se efectueze verificările necesare cu privire la apărarea independenței sistemului judiciar, având în vedere faptul că, în ședința din data de 12.05.2015, cu ocazia analizării cererii de apărare a reputației profesionale

formulate de doamna judecător M. M. din cadrul T. B
Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a hotărât transmiterea lucrării la Inspekția Judiciară, în vederea efectuării de verificări, potrivit competențelor stabilite de lege, pentru a se stabili dacă a fost adusă atingere sistemului judiciar.

În motivarea solicitării, Președintele Consiliului Superior al Magistraturii a arătat că prin Hotărârea nr. 457/12 mai 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a admis cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător M. M. din cadrul T. B și s-a decis transmiterea lucrării la Inspekția Judiciară, în vederea efectuării de verificări, potrivit competențelor stabilite de lege, pentru a se stabili dacă a fost adusă atingere independenței sistemului judiciar.

Verificările efectuate au avut în vedere articolele de presă prezentate în cererea de apărare a reputației profesionale formulate de doamna judecător M. M. fișa ECRIS a dosarului nr. _____ al T. B încheierile și sentințele pronunțate de judecătorul sindic în dosarul menționat mai sus, rezoluția de clasare nr. 4 _____ a I. Ordonanța de clasare nr. _____ le pe lângă C. de Af. B adresa nr. 12 _____ de pe lângă li. Cu de C. și Ju. - D. N. A. Raportul privind cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător M. M. din cadrul T. B a fost aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 457 din data de 12 mai 2015 și înscrisurile aflate la lucrarea Inspekției Judiciare nr. _____

Astfel, la data de 9 martie 2015 pe site www.romaniatv.net a fost publicat articolul „Suspiciuni de mită în dosarul Realitatea pentru favorizarea lui M. P. i, Co. G. i și F. i.”

În preambulul articolului se susține că procurorii Direcției Naționale Anticorupție investighează o posibilă mită pe care M. P. i-a dat-o judecătoarei care a admis insolvența postului Realitatea TV. Se arată că doamna judecător M. M. ar fi primit aproape _____ euro ca să favorizeze gruparea M. P. i - C. G. - R. B. potrivit unui document din dosarul procurorilor.

În cuprinsul articolului se arată că „Procurorii investighează modul în care judecătorea M Mo a decis intrarea în insolvență a Re S.A și a stabilit creditorii, favorizând astfel gruparea lui M P C C R Be . Este citat postul R Tr potrivit căruia „Există indicii că judecătorul Me Ai a primit, în schimbul ajutorului acordat lui M P în obținerea și menținerea controlului asupra Re Media, o sumă cuprinsă între . și . de euro, potrivit dosarului procurorilor. Anchetatorii spun că banii ar fi fost dați prin intermediari, în tranșe succesive de câte de lei, la ordinul lui N P . In schimb, „judecătorul a aprobat planul de reorganizare depus de Re Media și recuperarea unor creanțe fără fundament real”, spun procurorii. Și fostul patron de la Re E Se , a trimis o scrisoare magistratului Moncea, în care o acușă că a dat decizii ilegale și că a comis abuzuri.

D.N.A. a început deja urmărirea penală împotriva firmei conduse de Me Pc și C G iar acum verifică și modul în care judecătorea a decis ca instituțiile statului să plătească milioane de euro către R Me , fără o bază legală.

Me P. este la închisoare, după ce a fost condamnat definitiv la 4 ani de pușcărie. In dosarul transpare întreg păienjenişul politico-mediatic care arată cum finanța regimul băsist teleriziunile prietene. Astfel, procurorii dețin stenogramele discuțiilor dintre I U și mogulii A. S. și Cr E pe care dorea să îi utilizeze pentru a prelua din umbră controlul asupra postului Realitatea TV.

La data de 10 martie 2015 pe site-ul www.bl.ro a apărut articolul „Procurorii DNA anchetează modul în care judecătorea Me i M a decis intrarea în insolvență a postului R i TV. Magistratul ar fi primit aproape 2 le euro mită”

În cuprinsul articolului se arată că „ancheta procurorilor DNA vizează modul în care judecătorea Me M a decis intrarea în insolvență a societății Realitatea Media S.A și a stabilit creditorii. Procurorii au suspiciuni că magistratul ar fi favorizat gruparea lui M P . Co G R Be n și ar fi primit pentru asta mită, notează jurnaliștii de la romaniatr.net.

„Există indicii că judecătorul Me Ai primit, în schimbul ajutorului acordat lui M Pc în obținerea și menținerea controlului asupra R Media, o sumă cuprinsă între . . .”, susțin procurorii în dosar.

Anchetatorii mai spun că banii ar fi fost dați în tranșe de câte lei prin intermediari, la ordinul lui M. _____ 'ar magistratul a aprobat planul de reorganizare depus de Re _____ și recuperarea unor creanțe fără fundament real, mai susțin procurorii.

În articol se precizează că E. S. _____ i-a trimis o scrisoare doamnei judecător Mariana Moncea în care o acuză de decizii ilegale și de abuzuri. "Ca orice societate în insolvență, am respectat integral legile în vigoare și atât eu cât și directorul general, domnul S. E. _____ am fost în perfectă colaborare cu administratorul judiciar, R. _____ reprezentată de domnul D. _____ acesta asigurându-ne permanent de faptul ca dumneavoastră, în calitate de judecător sindic, sunteți foarte mulțumită de modul în care debitoarea R. _____ își derulează activitatea curentă. Aceasta este rațiunea pentru care am primit cu mare mirare vestea conform căreia R. _____ decis să demisioneze din funcția de administrator judiciar al SC Re _____ S.A, dublată cu decizia dns. de a revoca administratorul judiciar desemnat de adunarea creditorilor, decizie ce s-a dovedit a fi ilegală, conform hotărârii Curții de Apel București", se arată într-o scrisoare deschisă a lui E. S. _____ către doamna judecător M. _____ citată de romanialibera.ro.

În finalul articolului se arată că Direcția Națională Anticorupție a început deja urmărirea penală împotriva firmei conduse de M. P. _____ și C. G. _____ Procurorii verifică acum și modul în care judecătoria Moncea a decis ca instituțiile statului să plătească milioane de euro către R. _____, fără o bază legală. Același conținut al articolului și al scrisorii deschise adresate de domnul E. S. _____ este reprodus și în ediția on-line a Jurnalului Giurgiuvean și a Știri Muntenia.

În ceea ce privește aspectele evidențiate în cererea de apărare a reputației profesionale formulate de doamna judecător M. M. _____ și respectiv în Raportul încheiat în lucrarea Inspecției Judiciare nr. 1 9/IJ/1127/DIJ/2015 a fost verificat Comunicatul de presă, emis de postul de televiziune România TV la data de 18.03.2015, prin care se aduc grave acuzații la adresa judecătorului sindic, în legătură cu deschiderea și derularea procedurii insolvenței debitoarei SC R. _____ SA, acreditându-se următoarele aspecte:

- se aduce la cunoștința opiniei publice, faptul că judecătorul sindic este cercetat pentru săvârșirea unei infracțiuni de luare de mită, în condițiile în care nu a fost niciodată

citată sau audiată în legătură cu procedura insolvenței debitoarei SC R'

SA, deși împotriva sa au fost formulate numeroase sesizări, părțile aflându-se în relații conflictuale în cadrul procedurii, iar cauza are un grad ridicat de complexitate;

- se afirmă că judecătorul sindic a decis intrarea în insolvență a debitoarei SC R'

SA, în schimbul primirii unei sume de bani, că a confirmat nelegal planul de reorganizare al debitoarei, a stabilit creditorii în procedura și a dispus plata către debitoare a unor creanțe fără fundament legal;

- în cuprinsul scrisorii deschise adresată judecătorului sindic de numitul E
S. ulterior deschiderii procedurii, redată în extras în comunicatul de presă acesta și-a exprimat nemulțumirea cu privire la înlocuirea administratorului judiciar propus de debitoare, apreciind măsura ca fiind nelegală;

- împrejurarea că acest comunicat de presă survine pe fondul iminenței termenului de judecată din 08.04.2015, acordat în vederea discutării planului de reorganizare al debitoarei, astfel cum a fost modificat și a contestațiilor formulate împotriva acestuia, precum și a cererilor de intrare în faliment aflate la dosar, termen la care instanța trebuia să se pronunțe în sensul păstrării societății debitoare în activitate, prin reorganizarea acesteia, sau dizolvării debitoarei și încetării de la data pronunțării a oricăror drepturi ale SC R' _____, în cazul intrării în faliment;

- presiunile exercitate în cursul derulării procedurii insolvenței, asupra judecătorului sindic în esență de creditorul E _____ poziție procesuală preluată și susținută constant și de creditorul CABINET DE AVOCAT AI
NI _____, apărător ales al S.C. A _____ S.R.L. și de creditorul în nume propriu, S.C. A _____ SRL, care nu avea la momentul respectiv calitate de creditor în procedură, creanța sa fiind litigioasă, aflându-se în curs de judecată, presiuni materializate în crearea unei situații tensionate, atacuri directe la persoana judecătorului sindic, atitudinea necuviincioasă în sala de ședință improprie profesiei pe care o exercita, formularea unor sesizări adresate Inspecției Judiciare, plângeri penale, cereri de recuzare și cereri de strămutare.

De menționat cu referire la acest aspect că toate sesizările și cererile formulate de E- _____ prin apărător ales, au fost respinse, iar în urma verificărilor

efectuate de organele competente, s-a reținut că hotărârile pronunțate de judecătorul sindic sunt corespunzător motivate, iar nemulțumirile exprimate de petent pot face potrivit legii obiectul căilor de atac, fiind respinse și cererile de recuzare formulate, iar petentul sancționat cu amendă judiciară pentru depunerea acestora cu rea credință.

Au fost formulate două cereri de strămutare iar prin respingerea lor, s-a confirmat imparțialitatea judecătorului în soluționarea cauzei, astfel că prin comunicatul de presă emis de postul R¹ și TV, se continuă și se amplifică presiunile exercitate asupra judecătorului sindic în fața opiniei publice.

- Excluderea judecătorului sindic de la participarea la seminariile organizate pe tema insolvenței, de apărătorul creditorului E-¹, domnul avocat P¹ G¹, nefiind inclusă în invitațiile adresate colectivului de judecători sindici în vederea participării.

- Prin comunicatul de presă se aduc acuzații grave la adresa judecătorului sindic și se impută în esență deschiderea procedurii insolvenței și confirmarea planului de reorganizare al debitoarei, comunicatul fiind emis de SC A¹ S.R.L. prin, domnul G¹ S¹ S.C. A¹ SRL fiind persoana juridică, care la momentul deschiderii procedurii s-a aflat în conflict deschis cu debitoarea, potrivit informațiilor de presă apărute în spațiul public, societatea debitoare și postul de televiziune R¹ TV aflându-se în poziții mediatice contradictorii, lansând atacuri frecvente unul împotriva celuilalt.

- Acuzațiile aduse prin comunicatul emis de postul R¹, au fost preluate, fără nicio verificare, de mai multe posturi de presa scrisă și audiovizuală.

Verificările au fost finalizate la data de 24 iunie 2015 și au relevat următoarele:

Dosarul nr. ¹ care a fost deschisă la data de ¹ procedura insolvenței împotriva debitoarei SC R¹ S.R.L., se află în curs de soluționare pe rolul T¹ B¹ sc¹, judecător sindic desemnat în cauză fiind doamna judecător Mo¹ M¹

Cererea de deschidere a procedurii insolvenței a fost formulată de debitoare,

acționar majoritar al debitoarei la acel moment cu un procent de 86,51% din acțiuni și astfel for decizional în stabilirea intrării debitoarei în insolvență, fiind societatea de naționalitate cipriotă BI _____ Ci _____ reprezentată prin S _____ O _____ V _____ și E _____ Sc _____

Reprezentant convențional al societății debitoare a fost la data deschiderii procedurii insolvenței, domnul avocat P _____ G _____ care s-a prezentat personal în fața instanței, susținând necesitatea deschiderii procedurii insolvenței și solicitând desemnarea în calitate de administrator judiciar al procedurii a practicianului în insolvența RC _____.

Instanța a admis cererea și a desemnat administratorul judiciar solicitat de debitoare, iar încheierea pronunțată de instanță privind deschiderea procedurii insolvenței nu a fost atacată, neformulându-se opoziție împotriva acesteia, de către niciun creditor.

Din raportul pe cauze de insolvența depus la dosar, conform dispozițiilor art. 59 din Legea nr. 85/2006, de către administratorul judiciar RI _____, a rezultat că în perioada de administrare realizată de SC A _____ SRL s-au înregistrat pierderi majore în patrimoniul debitoarei, neplătindu-se datoriile acesteia, sumele de bani ce trebuiau încasate de SC RI _____ SA fiind în fapt trecute direct în patrimoniul SC A _____ RI _____, încercându-se astfel o preluare a societății debitoare.

Conform raportului pe cauze de insolvență, vinovat de aducerea societății în încetare de plăți se face SC A _____ S.R.L. prin reprezentant legal, împotriva acestuia formulându-se de altfel și cerere de atragere a răspunderii patrimoniale conform dispozițiilor art. 138 din Legea 85/2006, cerere care formează obiectul dosarului nr _____

În cursul procedurii insolvenței, reprezentanții debitoarei au adus la cunoștința instanței preluarea de către SC A _____ SRL, anterior deschiderii procedurii insolvenței, a mai multor bunuri din patrimoniul debitoarei, respectiv echipamente de specialitate și personal calificat, acestea fiind folosite pentru înființarea unui nou post de televiziune, formulând în acest sens cereri de restituire a

bunurilor.

Prin sentința civilă nr. _____ instanța a dispus obligarea SC _____ SRL, să restituie debitoarei bunurile identificate conform listei de inventar depusă la dosar.

Instanța a reținut că, în cuprinsul contractului de management și consultanță încheiat între părți se precizează expres că scopul pentru care SC A: _____ SRL ia în administrare o societate de televiziune cu pierderi înregistrate și având datorii uriașe, angajându-se să plătească datoriile pe o perioadă de 5 ani fără a percepe nici un cost, este acela al pătrunderii „pe piața de nișă”, respectiv al pătrunderii în domeniul televiziunii, scop atins la momentul înființării noului post tv, pe modelul și formatul postului K _____

Ulterior deschiderii procedurii insolvenței, contractul de management și consultanța încheiat cu SC A: _____ SRL a fost denunțat de către administratorul judiciar desemnat la cererea debitoarei, respectiv K _____

Prin declarația de creanță formulată la data de 21.10.2011, S.C. A _____ S.R.L. a solicitat înscrierea la masa credală cu suma de _____ invocând aplicarea clauzei penale cuprinse în art. XI.4 din contractul de management, potrivit căreia în cazul denunțării contractului înainte de termen în mod unilateral de către debitoare, aceasta are obligația „să restituie managerului suma alocată primită până la momentul respectiv, împreună cu dobânda aferentă și să achite în plus managerului o penalitate în cuantum egal cu suma de restituit”.

Administratorul judiciar a refuzat înscrierea la masa credală a creditorului SC A _____ SRL, arătând că acesta nu deține ca urmare a denunțării contractului de management o creanță certă, lichidă și exigibilă împotriva debitoarei, pactul comisoriu invocat de creditor nefiind valid.

Prin sentința civilă nr. _____ judecătorul sindic a respins contestația formulată de SC A: _____ R.L., împotriva tabelului preliminar al creanțelor, reținând că denunțarea contractului este făcută ulterior deschiderii

procedurii insolvenței, nefiind făcută de debitoare, ci de administratorul judiciar, acesta fiind organ de aplicare al legii insolvenței, un terț fata de societatea debitoare.

Prin decizia pronunțată de C _____ B _____ a fost admis recursul declarat de SC A _____ SRL, desființându-se hotărârea pronunțată de judecătorul sindic, instanța de recurs opinând în sensul aplicării dispozițiilor de drept comun în ce privește efectele denunțării, apreciind că denunțarea făcută de administratorul judiciar reprezintă o denunțare făcută de debitoare, nefiind avute în vedere dispozițiile art. 86 și art. 5 alin 1 din legea 85/2006, privind atribuțiile administratorului judiciar și calitatea acestuia de organ de aplicare a legii.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că la momentul efectuării verificărilor dosarul privind contestația formulată de SC A _____ SRL împotriva măsurii neînscriserii sale în tabelul preliminar se afla pe rol în faza rejudecării, judecata fiind amânată la data de _____

Se constată că potrivit dispozițiilor 3 pct. 8 din Legea 85/2006, este îndreptățit să participe la procedura insolvenței în calitate de creditor „acel creditor care a formulat și căruia i-a fost admisă, total sau în parte, o cerere de înregistrare a creanței sale pe tabelele de creanțe contra debitorului”, iar până la momentul înscrierii la masa credală, SC A _____ I. S.R.L. nu este așadar, conform textului de lege menționat, creditor în procedura insolvenței debitoarei SC R _____, deși prin declarația de creanță formulată tinde la obținerea acestei calități.

În consecință, pentru SC A _____ SRL, deschiderea procedurii insolvenței debitoarei SC R _____ A a reprezentat în fapt încetarea contractului său de management și consultanță și înlăturarea din activitatea debitoarei, iar derularea procedurii nu a fost de natură până în prezent a duce la înscrierea sa în tabelul de creanțe, în calitate de creditor.

Mai mult, între postul de televiziune R _____ TV și societatea debitoare au existat pe rolul instanței litigii privind înființarea și funcționarea postului de televiziune R _____ V, acesta fiind înființat și funcționând inițial o perioadă însemnată de timp sub denumirea _____

La data de _____, pe rolul T _____ B _____ a fost

înregistrată cererea de ordonanță președințială formulată de debitoarea SC R _____
A, în contradictoriu cu pârâții SC R _____ C _____ și SC RTV S _____
SRL, solicitând instanței, să dispună suspendarea utilizării mărcii _____ și a mărcii _____

La aceeași dată, s-a solicitat, de asemenea, judecata pe fond a cererii privind încetarea utilizării mărcii _____ și a mărcii I _____, dosarul fiind înregistrat separat de cererea de ordonanță președințială.

Prin sentința civilă nr _____ pronunțată în dosarul nr _____ instanța, în baza art 581 Cod Procedura Civilă raportat la art. 149 din Legea 85/2006, s-a dispus suspendarea utilizării de către pârâți a mărcii _____ și a mărcii I _____ până la soluționarea irevocabilă a dosarului de fond.

S-a reținut că aparența dreptului în ce privește mărcile folosite de pârâți este în favoarea debitoarei SC RI _____, aceasta depunând la dosar certificat eliberat de OSIM din care rezultă ca pe numele sau este înscrisă marca I _____ reprezentând o abreviere a denumirii R _____, neexistând nici un alt titular al acestei mărci, prin decizia nr _____, fiind respinsă cererea formulată de pârâțul SC RTV _____ SRL privind înregistrarea mărcii constând în denumirea RTV.

A mai reținut instanța că aceeași situație se regăsește și cu privire la marca _____ ceasta fiind înregistrată la OSIM de către debitoare.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că prin sentința civilă nr _____ pronunțată în dosarul nr _____, instanța a soluționat și raporturile de fond dintre părți, dispunând obligarea pârâților SC RI _____ și SC RI _____ să înceteze utilizarea mărcilor _____

În argumentarea soluției s-a reținut că potrivit probelor administrate pe fondul cauzei, s-a făcut dovada faptului că marca _____ aparține debitoarei, iar marca _____ ocată de pârâți ca fiind în fapt denumirea de la care provine abrevierea _____ nu este înregistrată la OSIM, cererea de înregistrare a mărcii România TV fiind respinsă prin decizia nr _____ menționându-se că

denumirea conține cuvântul ROMÂNIA, care reprezintă numele țării și trebuie să rămână la dispoziția tuturor românilor, iar TV este prescurtarea uzuală de la televiziune, care de asemenea, trebuie să rămână la dispoziția tuturor.

A mai reținut instanța că prin deciziile adoptate de CNA a fost autorizată pentru serviciul de programe derivate din R _____ TV, folosirea denumirii R _____ TV, ca denumire națională, încălcându-se astfel atât regulile de competență, înregistrarea unei denumiri fiind atributul exclusiv al OSIM, cât și prevederile legale în materie de folosire a cuvântului România, astfel cum au fost explicate de OSIM.

Ulterior soluționării de către instanța a litigiilor privind folosirea mărcii RTV, postul de televiziune al cărei acționar este SC A _____ I _____ SRL, deținând 95% din acțiuni, a schimbat sigla, folosind exclusiv denumirea și sigla Romania TV.

În cursul procedurii insolvenței debitoarei SC R _____ A _____ SA, SC A _____ I _____ SRL a fost reprezentat prin apărător ales CABINET DE AVOCAT A _____ N _____, acesta având la rândul său calitatea de creditor în procedura insolvenței.

La data de _____ CABINET DE AVOCAT A _____ I _____ N _____ JU a formulat declarație de creanță cu privire la suma de _____

În urma verificărilor efectuate de administratorul judiciar asupra creanței invocate, creanța solicitată a fost admisă, creditorul fiind înscris în tabelul preliminar cu mențiunea „creanță sub condiție”, condiția fiind aceea a prezentării dovezii de notificare a debitorului cedat.

Împotriva înscrierii acestui creditor în tabelul creanțelor a formulat contestație debitoarea SC R _____ arătând că suma invocată de creditor este preluată prin cesiune de creanță de la cedentul SC A _____, provenind din contractul de consultanță și management nr _____ în condițiile în care SC A _____ RL nu putea cesiona, nova sau transfera sub orice formă către un terț contractul încheiat sau obligații deținute în temeiul contractului, cu excepția cazului în care s-ar obține acordul expres al debitoarei.

A arătat debitoarea că cesiunea de creanță intervenită este astfel inopozabilă față

de SC R _____ M _____ SA, nefiind respectată convenția nr _____

Prin sentința civilă nr _____, instanța a respins contestația formulată de debitoarea SC R _____ MI _____ SA împotriva tabelului preliminar al creanțelor cu privire la creditorul CABINET DE AVOCAT A _____ N _____.

S-a reținut că apărarea debitoarei este neîntemeiată, întrucât potrivit art. 22 alin 2 titlul VI din legea 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea măsurii economice „orice înțelegere care interzice cesiunea de creanță sau o condiționează numai de acordul debitorului cedat, ori o consideră ca neîndeplinire a obligației, este lovită de nulitate.”

Creditorul CABINET DE AVOCAT A _____ N _____ a exercitat în continuare drepturile prevăzute de lege în procedura insolvenței, formulând apărări, excepții și cereri, susținând în anumite momente procesuale chiar cererile formulate de alți creditori, în speță de creditorul _____, devenind apărător al acestuia pentru anumite litigii.

Cu privire la creditorul _____, în urma verificărilor s-a constatat că a formulat în cauză declarație de creanță în termen legal, solicitând înscrierea la masa credală cu suma de _____.

Documentul justificativ depus în susținerea declarației de creanță a fost reprezentat de contractul de cesiune de creanță nr. I _____ prin care cedentul B. _____ societate de naționalitate cipriotă, acționar majoritar al debitoarei, a cesionat către _____, societate de naționalitate ungară, suma de _____ lei. Contractul de cesiune de creanță este semnat pentru cedent, de către numitul I _____, în calitate de reprezentant legal, fiind încheiat cu o zi înainte de termenul limită al depunerii declarațiilor de creanță și notificat în aceeași zi debitoarei, prin administrator judiciar.

Creditorul _____ a fost înscris de administratorul judiciar solicitat de debitoare, respectiv _____, în tabelul preliminar al creanțelor, cu suma invocată, singurul document justificativ al creanțelor fiind contractul de cesiune de creanță, neexistând anexat acestui contract nici un înscris prin care să se facă dovada proprietății creanței transmise de I _____.

Prin înscrierea în tabelul creanțelor cu suma invocată, creditorul

a devenit creditor majoritar al procedurii, având un drept de vot determinant.

La data de 14.11.2011, prin hotărârea adunării creditorilor, a fost desemnat în cauză comitetul creditorilor debitoarei, desemnarea făcându-se pe baza autopropunerilor voluntare, fiind desemnat un comitet format din 3 membri, unul dintre aceștia fiind creditorul

Împotriva hotărârii adunării creditorilor din 14.11.2011, creditorul CABINET DE AVOCAT A. / N. i formulat contestație, solicitând desființarea hotărârii pronunțate, arătând ca i-a fost încălcat dreptul de vot.

Prin sentința civilă nr. , instanța a admis contestația formulată și a desființat hotărârea adunării creditorilor din 14.11.2011, în ce privește desemnarea comitetului creditorilor, desemnând un comitet format din 5 membri, dintre aceștia nefăcând parte creditorul

A reținut instanța ca desemnarea Comitetului Creditorilor făcută de administratorul judiciar la data de 14.11.2011, este nelegală, fiind încălcate dispozițiile art. 16 alin 4 din legea 85/2006 conform căreia „în cadrul primei ședințe a adunării creditorilor, aceștia vor putea alege un comitet format din 3 sau 5 creditori din cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare, dintre primii 20 de creditori, în ordinea valorii, care se oferă voluntari”.

S-a mai reținut că au fost excluși de la desemnarea în Comitetul Creditorilor, creditorii bugetari și creditorii garantați, creditorul având o creanță subordonată, neîncadrându-se în niciuna dintre categoriile de creanțe prevăzute de lege, iar prin desemnarea unui număr de 3 membri în comitetul creditorilor, în condițiile în care numărul total al creditorilor înscrși în tabelul preliminar era de 450 creditori, s-a limitat participarea prin reprezentare a tuturor creditorilor la luarea deciziilor aparținând în competența comitetului creditorilor.

Sentința civilă nr. ămas irevocabilă, comitetul creditorilor desemnat de instanță existând și în prezent în procedura insolvenței debitoarei.

Anterior exercitării de către judecătorul sindic a controlului de legalitate asupra desemnării comitetului creditorilor, s-a demarat procedura privind valorificarea mărcilor

R. _____, propunerea vânzării fiind făcută potrivit atribuțiilor deținute de către administratorul special E. _____ S.C.

Vânzarea mărcilor a fost votată în cadrul comitetului creditorilor cu votul favorabil exprimat de creditorul _____, membru la acea dată în comitetul creditorilor și, de asemenea, a fost votată în cadrul adunării creditorilor, votul determinant fiind cel exprimat de _____, în raport de procentul majoritar al creanței deținute, conform tabelului de creanță existent în acel moment.

Vânzarea efectivă a mărcilor, cu întocmirea actelor prevăzute de lege, a fost realizată de către administratorul judiciar desemnat la cererea debitoarei prin acționarul sau majoritar, respectiv _____.

Astfel, la data de 17.04.2012, a fost încheiat procesul verbal de adjudecare a licitației, iar a doua zi, respectiv la 18.04.2011, a fost încheiat contractul de vânzare mărci, adjudecatar și proprietar al acestora devenind societatea londoneză _____, cu sediul în L. _____ singurul ofertant înscris la licitație.

Ulterior efectuării vânzării mărcilor, au fost formulate contestații împotriva acestei masuri, invocându-se nelegalitatea vânzării, arătându-se că o parte a creditorilor nu a cunoscut hotărârea privind vânzarea și nici nu au fost convocați pentru participarea la ședința adunării creditorilor în cadrul căreia a fost adoptată aceasta hotărâre.

Au fost formulate plângeri penale împotriva administratorului special al debitoarei, E. _____ S.C., precum și împotriva administratorului judiciar R. _____ SPRL, a numitului E. _____ S.C. și a creditorului I. _____ arătându-se că acesta din urmă este un intermediar al numitului I. _____

La data de 23.05.2012, administratorul judiciar din oficiu, a anulat procesul verbal de licitație și contractul de vânzare a mărcilor, formulând în aceeași zi, cerere privind renunțarea la mandat.

Prin sentința civilă nr. _____ nunțată în dosarul nr. _____ judecătorul sindic a luat act de anularea procesului verbal de licitație și a contractului de vânzare, reținând că administratorul judiciar avea competența anularii

societății B _____ C.

S-a arătat, de asemenea, că sumele aduse de S _____ C _____ V _____ în patrimoniul debitoarei provin din săvârșirea unor infracțiuni, suma de bani cesionată creditorului E- _____ neapartinând acționarului majoritar B _____ C _____ LTD reprezentat prin S _____ I C _____ U V _____, ci SC _____ A, numitul S _____ O _____ V _____ prin manopere frauduloase, respectiv comiterea de infracțiuni, delapidând bani din patrimoniul SC _____ A și investindu-i în firmele proprii, acordând finanțări debitoarei pentru a le ascunde originea.

Prin rechizitoriul nr _____ întocmit la data de _____ de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatului S _____ O _____ V _____ pentru săvârșirea în formă continuată a infracțiunilor de complicitate la delapidare și spălare de bani, constând în aceea că împreună cu alți inculpați au devalizat SC _____ SA, societatea intrând din acest motiv în procedura insolventei, prejudiciul cauzat fiind de _____ Euro, fondurile obținute fiind transferate de inculpat în patrimoniul propriu sau la diverse firme la care inculpatul era acționar, printre acestea fiind și debitoarea SC _____ A SA.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că în baza probatoriului administrat în dosar, în referire la creanța creditorului I _____, judecătorul sindic a exprimat prin hotărârile pronunțate, opinia potrivit căreia numitul _____ nu deține o creanță reală împotriva patrimoniului debitoarei, nefiind creditor real al procedurii, fiind admise astfel contestațiile formulate împotriva înscrierii creditorului la masa credală.

Totodată fost soluționată de către judecătorul sindic și acțiunea în anularea contractului de cesiune de creanță din 20.10.2011, acțiunea fiind admisă, constatându-se că respectivul contract are o cauză ilicită, fiind încheiat prin fraudă la lege, în fapt nefiind transmisă nicio creanță, neefectuându-se plata niciunui preț pentru cesiunea de creanță, intenția părților fiind exclusiv aceea a creerii unui creditor care să exercite drepturile procedurale pe o perioadă de 3 ani, aceasta fiind potrivit legii, perioada în care se poate desfășura un plan de reorganizare al societății debitoare.

S-a reținut că dispozițiile art. 2.4 din contractul de cesiune de creanță, prevăd că

„la finalul termenului prevăzut pentru plata prețului, în cazul neachitării integrale a acestuia, părțile sunt repuse în situația anterioară, fără îndeplinirea unor formalități sau intervenția instanței.”

La data de 21.10.2014, respectiv a doua zi după expirarea contractului de cesiune de creanță, a fost formulată în cadrul dosarului de fond, cerere de către cedentul B _____ LTD privind constatarea încetării de drept a contractului și repunerea părților în situația anterioară, cedentul prin apărător ales prezentându-se personal în fața instanței și susținând cererea, nesolicitând înscrierea la masa credală.

Prin încheierea din 19.11.2014, judecătorul sindic a luat act de rezoluțiunea contractului de cesiune de creanță încheiat la data de 20.10.2011, constatând că potrivit dispozițiilor art. 1021 Cod Procedura Civilă, rezoluțiunea produce efecte retroactiv.

Urmare a încetării contractului de cesiune de creanță, judecătorul sindic a reținut lipsa calității procesuale a numitului _____ fiind pronunțată sentința civilă nr _____ în dosarul nr _____ reținându-se în motivarea acesteia că rezoluțiunea contractului de cesiune de creanță are ca efect desființarea retroactivă a actului, considerându-se că actul nu a fost încheiat niciodată, nefiind transmisă prin cesiune nicio creanță, numitul _____ nedobândind niciun drept în baza acestui contract.

Sentința civilă nr _____ pronunțată în dosarul nr _____ rămas irevocabilă prin nerecurare.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că, prin desființarea retroactivă a contractului de cesiune de creanță și constatarea exercitării nelegale a drepturilor creditorului _____ acesta nedeținând o creanță reală împotriva patrimoniului debitoarei, au fost validate în mod implicit toate hotărârile pronunțate de judecătorul sindic în ce privește nelegalitatea contractului de cesiune de creanță și caracterul fictiv al creanței creditorului _____

Se reține, de asemenea, că, în afara creanței creditorului I _____, o creanță contestată în cursul procedurii insolvenței, a fost creanța invocată de creditorul _____

Potrivit verificărilor, creditorul _____ SA a formulat în termen legal cerere de înscriere la masa credală, invocând o creanță în sumă de _____ lei, creanța fiind admisă și trecută de administratorul judiciar _____ în tabelul preliminar al creanțelor.

După formularea declarației de creanță, în urma schimbării conducerii societății, conform hotărârii AGA depusă la dosar, s-a realizat o verificare a situației patrimoniale a creditorului, fiind efectuată o expertiză contabilă și, de asemenea, fiind dispus un control fiscal de către ANAF, potrivit procesului verbal de inspecție fiscală nr _____ document oficial emis de autoritățile statului, SC _____ mai având de încasat de la debitoare, în afara creanței declarate, suma de _____

Prin urmare, creanța totală a creditorului SC G _____ A, anterioară deschiderii procedurii insolvenței, era mai mare decât cea înscrisă la masa credală, actul fiscal încheiat nefiind contestat, constituind titlu executoriu, emanând de la o autoritate a statului, respectiv ANAF, conferind caracter cert, lichid și exigibil creanței.

Creditorul SC _____ SA a solicitat în baza documentelor justificative depuse la dosar, înscrierea la masa credală a întregii creanțe, astfel cum rezultă din raportul de expertiză contabilă și titlul executoriu reprezentat de procesul verbal de inspecție fiscală, dispozițiile art. 66 alin 1 din Legea insolvenței precizând că, creanțele constatate prin titluri executorii nu sunt supuse procedurii de verificare a administratorului judiciar, fiind considerate certe, lichide și exigibile și înscrise în tabelul creanțelor.

Modalitatea în care creditorul a precizat suma corectă deținută cu titlu de creanță a fost aceea a depunerii cererilor precizatoare nr _____

Creanța invocată de creditorul SC _____ A, astfel cum a fost precizată, a fost înscrisă de administratorul judiciar în tabelul preliminar rectificat al creanțelor, suma înscrisă fiind de 104.319.304 lei.

Împotriva înscrierii în tabel a creanței modificate a creditorului SC _____ a formulat contestație creditorul _____ invocând excepția tardivității declarațiilor de creanță prin care a fost modificată suma solicitată.

Prin sentința civilă nr _____ pronunțată în dosarul nr _____

_____ judecătorul sindic a respins excepția invocată, reținând că cererile subsecvente formulate de creditor nu constituie noi declarații de creanță, constituind în fapt, o precizare a singurei declarații de creanță depuse de creditor în termenul reglementat de art. 64 alin 1, vizând aceeași situație a creanțelor născute înainte de deschiderea procedurii insolvenței, majorându-se doar suma solicitată, legea insolvenței prevăzând pentru creanțele născute anterior procedurii insolvenței formularea „cererii” de înscriere la masa credală, toate modificările ulterioare aduse în majorarea sau micșorarea creanței solicitate inițial, fiind precizări ale declarației depuse deja.

Prin decizia pronunțată cu ocazia soluționării recursului promovat de creditorul _____, instanța de recurs a opinat în sensul tardivității declarațiilor de creanțe depuse la datele de 03.05.2012 și 31.05.2012.

În cauză au existat declarații de creanțe depuse de organele fiscale prin care a fost majorată suma cu care s-a solicitat înscrierea la masa credală.

Potrivit opiniei instanței de recurs, creditorul ar fi trebuit să depună declarație de creanță pentru toată suma, la data limită de 21.10.2011, deși actul de control prin care s-a stabilit creanța existentă la 21.10.2011, a fost întocmit ulterior, respectiv la 08.08.2012.

În urma hotărârii pronunțate de către instanța de recurs, tabelul creanțelor a fost rectificat, creditorul SC _____ SA formulând contestație împotriva tabelului definitiv, arătând că întocmirea acestuia a avut la baza manoperele frauduloase ale reprezentanților anteriori ai societății, creanța sa reală fiind cea rezultată din actul de inspecție fiscală.

Prin sentința civilă nr _____ pronunțată în dosarul nr _____ judecătorul sindic a admis contestația formulată, reținând că la momentul formulării declarației de creanțe inițiale, creditorul era reprezentat prin aceleași organe de conducere ca și societatea debitoare, dintre acestea făcând parte și numitul E _____ S _____ pentru care s-a constatat conivența frauduloasă cu debitoarea, în vederea exercitării drepturilor procedurale exclusiv de către creditorul fictiv _____ nepreocupându-se astfel de stabilirea corectă a creanței creditorului SC _____ la momentul deschiderii procedurii insolvenței.

Împotriva sentinței civile nr _____, creditorul E _____ a

formulat recurs, în baza recursului declarat, hotărârea instanței de fond fiind casată, cauza fiind trimisă spre rejudecare, nefiind soluționată până în prezent.

La data de 12.02.2014 au fost puse în discuție și noile cereri de intrare a debitoarei în faliment, cereri formulate după pronunțarea sentinței civile nr 5968/12.06.2013 de creditorii ANAF și CABINET DE AVOCAT AI _____ N. _____ precum și de creditorul S _____ L, acesta din urmă renunțând însă cu ocazia dezbaterilor la cererea formulată.

Judecătorul sindic a dispus respingerea cererilor de intrare în faliment, reținându-se că în raport de decizia Curții de Apel București, debitoarea SC RI _____ MI _____ SA urmează să supună votului într-o nouă adunare a creditorilor planul de reorganizare întocmit în cauză, situație în care cererile de intrare în faliment, grefate pe nerespectarea planului de reorganizare al debitoarei și neconfirmarea planului sunt lipsite de obiect, judecătorul sindic neputându-se pronunța din nou asupra intrării debitoarei în faliment pentru perioada aferentă aceluiași plan de reorganizare supus în prezent procedurilor prevăzute de legea 85/2006, proceduri nefinalizate printr-o decizie de confirmare sau infirmare.

În prezent, urmare a hotărârii pronunțate de Curtea de Apel București referitor la „înlăturarea mențiunii privind confirmarea planului”, planul de reorganizare al debitoarei a fost modificat, fiind supus integral din nou votului în adunarea creditorilor.

Verificările au relevat că planul de reorganizare, astfel cum a fost modificat, a fost depus la dosar de către debitoare conform dispozițiilor legale.

De asemenea, la dosar a fost depus procesul verbal al adunării creditorilor din data de 23.05.2014 prin care a fost supus aprobării creditorilor planul de reorganizare modificat, din cuprinsul procesului verbal rezultând că planul de reorganizare a fost aprobat de 3 din cele 5 categorii de creanțe existente în cauză.

La dosar au fost depuse din nou, mai multe cereri privind intrarea debitoarei în faliment, fiind vorba de cereri depuse de E _____ KFT, CABINET DE AVOCAT AI _____ N. _____ și SC _____ RL, arătându-se că societatea debitoare nu face față plăților curente, neputând susține un plan de reorganizare.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că la momentul finalizării verificărilor prealabile de către Inspekția judiciară, dosarul nr. _____ era în curs de instrumentare pe rolul completului în compunerea căruia intră doamna M. M. _____ judecător sindic, fiind acordat termen pentru continuarea procedurii la data de 04.11.2015.

Prin încheierea pronunțată la data de 24.06.2015 - de judecătorul sindic s-a respins cererea formulată de petentul B. _____ LTD privind înscrierea la masa credală cu suma de _____ euro. S-a admis excepția lipsei calității procesuale active a petentului B. _____ LTD în formularea cererii privind rectificarea tabelului definitiv cu privire la creanța creditorului SC _____, i s-a respins cererea privind rectificarea tabelului definitiv cu privire la creanța creditorului SC _____ a fiind formulată de o persoană fără calitate procesuală.

Hotărârea pronunțată de judecătorul sindic este susceptibilă a fi atacată cu recurs în termen de 7 zile de la comunicare. La data finalizării verificărilor prealabile, nu era împlinit termenul pentru exercitarea căii de atac prevăzute de lege.

S-a acordat termen pentru continuarea procedurii la data de _____

Față de situația de fapt prezentată mai sus, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele

Dosarul nr. _____ în care a fost deschisă procedura insolvenței împotriva debitoarei SC F. _____ S.A., se află în curs de soluționare pe rolul T. _____ B. _____ judecător sindic desemnat în cauză fiind doamna judecător M. _____ M.

Se constată, în ceea ce privește modul în care s-a decis intrarea în insolvență a _____, că la data de _____ a fost deschisă procedura insolvenței împotriva debitoarei SC R. _____ S.A., potrivit încheierii pronunțate în dosarul nr. _____ t pe rolul T. _____ B. _____ cererea debitoarei, acționar majoritar al debitoarei, la acel moment cu un procent de _____ % din acțiuni și astfel for decizional în stabilirea intrării debitoarei în insolvență, fiind societatea de naționalitate cipriotă F. _____ C. _____ LTD,

reprezentată prin S _____ O _____ V _____ si I _____ S _____ Se reține că instanța a admis cererea si a desemnat administratorul judiciar solicitat de debitoare, iar încheierea privind deschiderea procedurii insolvenței nu a fost atacată, neformulându-se opoziție împotriva acesteia, de către nici un creditor.

Potrivit prevederilor art. 32 alin 2 din legea 85/2006, opoziția este singura cale de atac împotriva hotărârii privind deschiderea procedurii insolvenței la cererea debitoarei, cererea judecându-se într-o procedură necontencioasă, creditorii putând interveni doar după deschiderea procedurii, în cazul în care constată că debitoarea și-a declarat artificial starea de insolventa, aceasta nefiind reala, urmărindu-se în fapt sustragerea de la executarea silită de drept comun făcută de anumiți creditori, sau urmărindu-se alte avantaje patrimoniale (respectiv încetarea penalităților, a dobânzilor etc).

Astfel cum s-a reținut mai sus, judecătorul cauzei a constatat că la momentul deschiderii procedurii insolvenței, debitoarea SC R _____ SA nu își mai administra singura patrimoniul, existând încă din perioada 2008-2009 datorii ale societății, având încheiat în acest sens cu SC A _____ S.R.L. contractul de consultanță si management nr. _____ administrator si for decizional al debitoarei fiind în fapt SC AS _____

Prin Hotărârea nr. 457/12 mai 2015 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii s-a admis cererea de apărare a reputației profesionale formulată de doamna judecător Moncea Mariana din cadrul Tribunalul București, cu referire la acuzațiile aduse prin articolele de presă menționate mai sus.

Plenul constată că acuzațiile la adresa judecătorului sindic, în legătură cu deschiderea si derularea procedurii insolvenței debitoarei SC R _____ SA, sunt lipsite de o bază factuală. Prin articolele de presă citate se aduce la cunoștința opiniei publice faptul că judecătorul sindic este cercetat pentru săvârșirea unei infracțiuni de luare de mită, se afirmă că a decis intrarea în insolvență a debitoarei SC R _____ SA, în schimbul primirii unei sume de bani, că a confirmat nelegal planul de reorganizare al debitoarei, deși niciuna dintre aceste ipoteze nu este reală, fapt care rezultă și din Raportul Inspecției Judiciare întocmit în lucrarea nr. 1869/IJ/1 127/DIJ/2015 a Inspecției Judiciare care a stat la baza admiterii cererii de

apărare a reputației profesionale formulate de doamna judecător Moncea Mariana, admisă prin Hotărârea nr. 457/12 mai 2015 Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Astfel, prin adresa nr.1252/C/300/2015 din 03.04.2015 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție aflată la fila 157 din lucrarea Inspecției Judiciare nr. 1869/IJ/1 127/DIJ/2015 s-a comunicat Inspecției Judiciare faptul că doamna judecător M M nu are calitatea de suspect sau inculpat în vreun dosar al Direcției Naționale Anticorupție.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că și susținerile din scrisoarea deschisă adresată judecătorului sindic, de către domnul E S fostul patron al postului Realitatea TV, prin care își exprimă surprinderea că R a decis să demisioneze din funcția de administrator judiciar al SC R M S.A., dublată de decizia judecătorului sindic de a revoca administratorul judiciar desemnat de adunarea creditorilor, decizie ce s-ar dovedi a fi ilegală, conform hotărârii Curții de Apel București, sunt de asemenea lipsite de orice temei. Potrivit situației detaliate cu privire la derularea procedurilor în dosarul nr. Tribunalului București reținută mai sus, împotriva administratorului special și administratorului judiciar au fost formulate numeroase plângeri penale, iar instanța a dispus înlocuirea administratorului special al debitoarei, conform sentinței civile nr. și a luat act de cererea de renunțare la mandat a administratorului judiciar R desemnând din oficiu, conform ofertelor aflate la dosar, un alt practician în insolvență, prin încheierea din 26.07.2012.

În consecință Plenul constată că susținerile făcute de numitul E S în scrisoarea deschisă adresată judecătorului sindic, în ce privește nelegală înlocuire a administratorului judiciar, sunt lipsite de temei, administratorul judiciar desemnat de debitoare fiind înlocuit ca urmare a renunțării sale la mandat și a constatării realizării în procedură a unor manopere frauduloase.

Sunt de asemenea nereale și susținerile din comunicatul de presă citat în sensul obligării instituțiilor statului la plata unor sume de bani către societatea debitoare, fără fundament legal. Prezentarea modului de derulare a procedurii judiciare în cauză arată

fără niciun dubiu că acțiunile ce au făcut obiectul cauzelor soluționate de judecătorul sindic au fost pronunțate în temeiul dispozițiilor legale, fiind motivate, judecătorul sindic dispunând restituirea către debitoare a unor bunuri ce au aparținut acesteia și care făceau parte din patrimoniul existent la data deschiderii procedurii insolvenței.

Este relevant faptul că afirmațiile din articolele de presă citate mai sus au fost formulate pe fondul iminenței termenului de judecată din 08.04.2015, acordat în vederea discutării planului de reorganizare al debitoare, astfel cum a fost modificat și a contestațiilor formulate împotriva acestuia, precum și a cererilor de intrare în faliment aflate la dosar, termen la care instanța trebuia să se pronunțe în sensul păstrării societății debitoare în activitate, prin reorganizarea acesteia, sau dizolvării debitoare și încetării de la data pronunțării a oricăror drepturi ale SC R _____ M _____ SA, în cazul intrării în faliment.

Acest fapt prezintă o relevanță majoră din perspectiva efectelor produse de alegațiile lansate în spațiul public la adresa judecătorului sindic investit cu soluționarea dosarului nr. _____ vând ca obiect procedura insolvenței împotriva debitoare SC R _____ S.A. și care sunt lipsite de orice fundament.

Referitor la atingerea independenței justiției, cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii are în vedere, în principal, cadrul legal care definește independența sistemului judiciar și limitele libertății de exprimare.

Conform dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, în exercitarea atribuțiilor sale, „Consiliul Superior al Magistraturii are dreptul și obligația de a se sesiza și din oficiu pentru a apăra judecătorii și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea ori ar crea suspiciuni cu privire la acestea. De asemenea, Consiliul Superior al Magistraturii apără reputația profesională a judecătorilor și procurorilor”.

Justiția, în statul de drept, este socotită o putere pe lângă celelalte puteri ale statului (art. 21 și art. 124 din Constituția României). Pentru aceasta este necesar să

existe anumite garanții față de celelalte puteri ale statului, pentru a se evita politizarea și pentru a crea independența și imparțialitatea magistratului.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. 3 din Constituție, art. 3 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și de art. 3 alin. 2 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Articolul 1 pct. 4 din Constituția României consacră expres principiul separației și echilibrului puterilor legislativă, executivă și judecătorească. Potrivit acestui principiu raporturile dintre legislativ, executiv și puterea judecătorească sunt condiționate de respectarea principiului independenței magistraților și supunerii lor numai legii, prevăzut de art. 123 din Constituție.

De asemenea, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, orice persoană, organizație, autoritate sau instituție este datoră să respecte independența judecătorilor.

Plenul are în vedere că potrivit art. 30 alin. 1 și 6 din Constituția României, libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile însă, libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.

Art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare și că acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere.

Rezoluția 1003/1993 privind etica jurnalistică, statuează în art. 1 că suplimentar la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice respective, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate, care trebuie accentuată la momentul actual, când informarea și comunicarea joacă un rol major în formarea atitudinii personale a cetățenilor, dezvoltarea societății și a vieții democratice.

De aceea, s-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre noutăți și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Tot astfel, Codul deontologic al ziaristului adoptat de Clubul Român de Presă, impune ziaristului obligația de a da publicității numai informațiile de a căror veridicitate este sigur, după ce, în prealabil, le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Toate aceste principii capătă și mai multă importanță atunci când vin în contact cu activitatea de înfăptuire a justiției, fiind consacrat faptul că presa are sarcina de a comunica informații și idei legate de cauzele aflate pe rolul instanțelor, deoarece administrarea justiției servește colectivității în ansamblul ei și necesită cooperarea unui public bine informat, așa cum a statuat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sunday Times împotriva Marii Britanii.

Corelativ acestui drept al presei în contactul cu puterea judecătorească, este recunoscut și dreptul instanțelor de a beneficia de încrederea opiniei publice, pentru a-și putea îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, fiind deci necesar să fie protejate împotriva unor atacuri distructive, lipsite de fundament, așa cum se reține de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în Cauza Sabou și Pârcălab împotriva României.

Din coroborarea dispozițiilor art. 14 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și a dispozițiilor art. 65 alin. (1) lit. i) din același act normativ, reiese că noțiunea de bună reputație constituie nu doar o condiție de acces în profesie ci și o cerință care trebuie să subziste pe tot parcursul exercitării profesiei. Noțiunea de bună reputație se regăsește și în art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată având o semnificație identică.

Ambele noțiuni vizează, în esență, măsura integrității profesionale și morale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător aflat în exercițiul funcției, aceasta fiind în strânsă legătură cu independența, imparțialitatea și integritatea pe care trebuie să le manifeste fiecare judecător în exercitarea profesiei.

Esența independenței profesionale a magistratului constă în faptul că nimeni nu poate imixtiona în activitatea de judecată propriu-zisă.

De altfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa (cauza *Lindley împotriva Regatului Unit*, adoptată la data de 25.09.1997 și cauza *McGonnell împotriva Regatului Unit*, adoptată la data de 08.02.2000) că un rol important în asigurarea independenței și imparțialității judecătorului îl au și aparențele, astfel încât afirmațiile formulate sub diferite modalități trebuie să elimine orice suspiciune privind afectarea independenței judecătorilor.

Totodată, din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, reiese că limitele criticii admisibile sunt mai mari în cazul funcționarilor publici sau al politicienilor, trebuind să se facă distincție între situația acestora din urmă și cea a magistraților, atât din punct de vedere al posibilităților reduse ale judecătorilor de a reacționa, ca urmare a obligațiilor de discreție și reținere impuse de propriile reguli de conduită, cât și din perspectiva rolului special al puterii judiciare în societate și necesității protejării magistraților de atacuri denigratoare, de natură a aduce atingere încrederii cetățenilor în justiție (hotărârea în cauza *Prager și Oberschlick contra Austriei* din 26.04.1995; hotărârea în cauza *De Haes și Gijsels contra Belgiei* din 24.02.1997).

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești, din care face parte și doamna judecător Moncea Mariana. Astfel, art. 10 paragraful 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră libertatea de exprimare, arătând că „orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și că „acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere”.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „*Braford împotriva Danemarcei*” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior aceluia de a permite o discuție liberă asupra

imparțialității acestora”. În același sens, în cauza „Pager și Oberschlick împotriva Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Se are în vedere că prestigiul justiției și independența acesteia, deși aparent valori distincte, sunt strâns legate între ele, cea dintâi reprezentând un criteriu de evaluare pentru cea de-a doua. Astfel, noțiunea de prestigiu al justiției este legată de conceptul de „aparență de independență” prin aceea că ambele valori pun în discuție încrederea cetățenilor în corectitudinea actului de justiție.

Prestigiul justiției reprezintă aprecierea publică pozitivă a sistemului în ansamblul său.

Referindu-se la independența magistraților, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că este suficient ca aparențele să creeze o îndoială legitimă cu privire la independența magistraților, pentru ca respectarea acestui principiu să fie contestată cu succes (Cambell și Fell, hotărâre 28 iunie 1984, Sramek, hotărâre din 22 octombrie 1984, Belilos contra Elveția, hotărâre din 29 aprilie 1988). Ca atare, punerea în discuție în contextul unei proceduri judiciare în curs a unor aspecte nereale privind modul de îndeplinire a atribuțiilor judiciare specifice funcției de judecător, lansarea în spațiul public a unor informații nereale privind săvârșirea unor presupuse fapte care prezintă conotație penală, creează o îndoială legitimă cu privire la independența judecătorului în instrumentarea și soluționarea dosarului menționat mai sus dar și a independenței sistemului judiciar în ansamblul său prin acreditarea ideii că acest corp profesional este vulnerabil la astfel de practici.

În raportul Singhvi către Comisia drepturilor omului a ONU din 1987, se precizează că „principiile independenței și imparțialității sunt pietrele de fundament ale motivării și legitimității funcției judiciare în orice stat” – (pct. 75).

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii constată că prin prezentarea situației în maniera mai sus menționată, în cadrul articolelor publicate în presă, se induce în conștiința opiniei publice ideea că funcția de judecător se exercită în mod abuziv, modul de prezentare a faptelor fiind de natură a crea o imagine și o percepție publică negativă

asupra întregului sistem judiciar prin afectarea autorității și demnității specifice funcției de judecător.

Afirmațiile din articolele de presă citate, nu au fundament și constituie, în fapt, o diseminare a unor informații tendențioase, de natură a pune în discuție deontologia profesională a judecătorilor, încercând să se acrediteze ideea că activitatea judecătorilor se desfășoară cu încălcarea dispozițiilor legale și chiar a legii penale.

Toate aceste afirmații, făcute în scopul exercitării unei veritabile presiuni mediatică asupra judecătorului cauzei, față de momentul la care a fost emis comunicatul de presă conținând acuzații la adresa sa, dar și în scopul afectării autorității și demnității specifice funcției de judecător, au drept efect dezinformarea opiniei publice cu privire la modul de funcționare a sistemului judiciar, cu un impact profund negativ asupra justițiabililor, de natura a le afecta încrederea în realizarea actului de justiție.

În consecință, se reține că dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Recomandarea (94) 12 a Comitetului de Miniștri al statelor membre privind independența, eficiența și rolul judecătorilor, adoptată la 13 octombrie 1994, dorind să promoveze independența sistemului judiciar a elaborat mai multe reguli cu valoare de principiu.

Una dintre acestea vizează obligația statelor de a lua toate măsurile necesare pentru a respecta, promova și proteja independența judecătorilor.

Având în vedere cele anterior expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține că afirmațiile expuse în articolele de presă analizate mai sus sunt de natură a reliefa o depășire de către jurnaliști a limitelor criticii admisibile și dozei de exagerare și provocare specifice activității jurnalistice, iar prin conținutul lor aduc atingere independenței sistemului judiciar.

Totodată, Plenul reține că afirmațiile de genul celor analizate au rolul de a induce o presiune nejustificată asupra activității magistraților, cu atât mai mult cu cât procedurile sunt în curs de desfășurare.

Față de cele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că afirmațiile expuse în articolele de presă analizate sunt de natură a aduce atingere independenței, prestigiului și credibilității justiției cu consecința subminării autorității acesteia, inclusiv a sistemului judiciar în ansamblul său.

Pentru considerentele anterior arătate, în conformitate cu dispozițiile art. 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 19 alin. 1 pct. 6 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor membrilor prezenți,

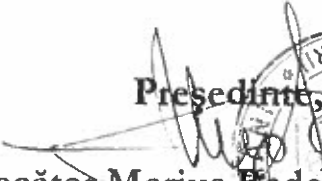
PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

Art.1 – Prin afirmațiile expuse în articolele de presă referitoare la procedura insolvenței împotriva SC Realitatea Media S.A. s-a adus atingere independenței sistemului judiciar.

Art.2 – Emiterea unui comunicat de presă în în sensul concluziilor Raportului Inspecției Judiciare de către Biroul de informare publică și relația cu mass-media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii.

Art.3 - Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass-media.

Dată în București, la data de 24 august 2015

Președinte,

Judecător Marius Badea TUDOSE

